

॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ अधरोत्तरं नीचस्याभिवृद्धिरुत्तमस्य ज्ञासः अतिवृत्तास्मिराज्ञः सकाशादपत्यत्रयाधिगमेनातिक्रान्ता उल्लङ्घिताऽस्मि ॥ २८ ॥ तदेवाह त्रय इति ॥ २९ ॥
 पूज्यासिमममान्याच ज्येष्ठाच ब्राह्मणीत्यसि ॥ त्वत्तोपि मे पूज्यतमो राजर्षिः किं न वेत्थ तत् ॥ २२ ॥ वैशंपायन उवाच श्रुत्वा तस्यास्ततो वाक्यं देवयान्य
 ब्रवीदिदं ॥ राजन्नाद्येह वत्स्यामि विप्रियं मे कृतं त्वया ॥ २३ ॥ सहसोत्पतितां श्यामां दृष्ट्वा तां सा श्रुलोचनां ॥ तूर्णं सकाशं काव्यस्य प्रस्थितां व्यथितस्तदा
 ॥ २४ ॥ अनुवव्राज संभ्रांतः पृष्ठतः सां त्वय नृपः ॥ न्यवर्त्तत न चैव स्मक्रोध संरक्तलोचना ॥ २५ ॥ अविब्रुवंती किंचित् साराजानं सा श्रुलोचना ॥ अचिरादेव
 संप्राप्ता काव्यस्योशनसोत्तिकं ॥ २६ ॥ सा तु दृष्ट्वैव पितरमभिवाद्या ग्रतः स्थिता ॥ अनंतरं ययातिस्तु पूजयामास भार्गवं ॥ २७ ॥ देवयान्युवाच अध
 र्मेण जितो धर्मः प्रवृत्तमधरोत्तरं ॥ शर्मिष्ठायाऽतिवृत्ताऽस्मि दुहित्रा वृषपर्वणः ॥ २८ ॥ त्रयोऽस्यांजनिताः पुत्रा राज्ञाऽनेन ययातिना ॥ दुर्भगायाममद्वौ तु पु
 त्रौ तात ब्रवीमि ते ॥ २९ ॥ धर्मज्ञ इति विख्यात एष राजा भृगूद्वह ॥ अतिक्रान्तश्च मर्यादां काव्यैतत्कथयामि ते ॥ ३० ॥ शुक्र उवाच धर्मज्ञः सन्महाराज
 योऽधर्ममकृथाः प्रियं ॥ तस्माज्जरात्वामचिराद्वर्षयिष्यति दुर्जया ॥ ३१ ॥ ययातिरुवाच क्रतुं वै याचमानाया भगवन्नान्यचेतसा ॥ दुहितुर्दानवेंद्र
 स्य धर्म्यमेतत्कृतं मया ॥ ३२ ॥ क्रतुं वै याचमानायानददाति पुमानृतुं ॥ भ्रूणहेत्युच्यते ब्रह्मन्स इह ब्रह्मवादिभिः ॥ ३३ ॥ अभिकामांस्त्रियं यश्च गम्यां रहसिया
 चितः ॥ नोपैति स च धर्मेषु भ्रूणहेत्युच्यते बुधैः ॥ ३४ ॥ इत्येतानि समीक्ष्या हंकारणानि भृगूद्वह ॥ अधर्मभयसंविग्नः शर्मिष्ठामुपजग्मिवान् ॥ ३५ ॥ शुक्र उ
 वाच नन्वहं प्रत्यवेक्ष्यस्ते मदधीनो सिपार्थिव ॥ मिथ्याचारस्य धर्मेषु चौर्यं भवति नादुष ॥ ३६ ॥ वैशंपायन उवाच क्रुद्धेनोशनसा शमो ययाति
 नादुषस्तदा ॥ पूर्ववयः परित्यज्य जरांसद्योऽन्वपद्यत ॥ ३७ ॥ ययातिरुवाच अतमो यौवनस्याहं देवयान्यां भृगूद्वह ॥ प्रसादं कुरु मे ब्रह्मन् जरेयं न विशे
 च्च मां ॥ ३८ ॥ शुक्र उवाच नाहं मृषा ब्रवीम्येतज्जरां प्राप्नोऽसि भूमिप ॥ जरां त्वेतां त्वमन्यस्मिन्संक्रामय दीच्छसि ॥ ३९ ॥ ययातिरुवाच राज्य
 भावसंभवे द्रह्मण्युण्यभाक्कीर्तिभाक्कथा ॥ यो मे दद्याद्वयः पुत्रस्तद्भवाननुमन्यतां ॥ ४० ॥

॥ ३० ॥ अधर्ममेव प्रियं अकृथाः ॥ ३१ ॥ नान्यचेतसा न कामलोभेन ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ न कांचन परिहरेदिति श्रुतिनिषेधातिक्रमस्याधर्मस्य भयात्संविग्नः अनन्यपूर्विकांगम्यां यां कांचनस्त्रियं
 क्रतुं याचमानानं परिहरेन्न प्रत्याचक्षीतेति श्रुत्यर्थः ॥ ३५ ॥ प्रत्यवेक्ष्यः अस्मिन्कर्मणि मदाज्ञापित्वया प्रार्थनीयेति भावः ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥